

לאן עולה הנשמה בלילה ?

אדם עייף וחסר כוח שוכב על מיטתו בלילה, ולאחר מספר שעות לא גדול הוא קם רענן ונמרץ.

רוב הקוראים שקראו את המשפט האחרון, בודאי לא ראו בו שום דבר מיוחד. אבל אם נשנה לרגע את התדר הרגיל של החשיבה שלנו ונתבונן לעומק הדבר, נראה שיש כאן פלא עצום ונורא !

אדם נשכב במאוזן, מאבד קשר עם סביבתו, ולאחר זמן של תדלוק כוחות הוא מרגיש כמו חדש.

איפה הוא תידלק ?

איך התרחש התידלוק ? מה בדיוק הוא קיבל ב"תחנת הכוח" אליה התחבר ?

אם הוא עבר חוויות מנטליות שמתבטאות בחלום, מדוע הוא אינו זוכר את כולן?

מדוע לפעמים חוויות החלום הן טרופות ומבולבלות, ולפעמים מדוייקות ומרשימות?

האם יש שפת קודים מיוחדת לעולם השינה ? איך ניתן לפענח אותה ?

מדוע לפעמים קמים עייפים וחסרי כוח משינה ארוכה, ולפעמים יש כוח ומרץ לאחר

שינה קצרה ?

יש שאלות רבות בנושא.

השינוי בשינה

ובכן מסתבר שלשינה יש מציאות משל עצמה, מציאות מאוד מעניינת המילה **שינה**- נגזרת מהמילה **שוני**. וגם מהמילה **שניות**. כאשר אדם **ישן**, קורה **שינוי** במערכת המציאות של גופו ונשמתו. יש כאן **שינוי** מהמצב שבו הגוף הוא כלי לנשמה והם מתפקדים ביחד.

במצב של שינה הגוף נהייה פסיבי לגמרי, ומי שחווה את החוויות החשובות בתוך האדם

אלו החלקים הרוחניים שלו. כאשר האדם ישן, הוא למעשה מתחלק ל**שניים**- גוף פיזי- והחלקים הרוחניים שעולים ממנו. כשאדם ישן- הגוף הפיזי מנותק מכל קשר עם הסובב אותו, וחושיו אינם גורמים לו להגיב כמו במציאות הרגילה. הוא למעשה מאבד שליטה על ה"אני" המוכר שלו, ולעומת זאת חלקי הנשמה- הפחות מודעים לו והפחות מוכרים לו- נכנסים לפעילות עירנית. בזמן השינה, הנפש שתפקדה הכי קרוב לרמת המודעות, נשארת לשמור על הגוף כ"שומר" בלבד, בעוד שהחלקים הגבוהים יותר משתחררים מהחוקים הפיזיים, ונכנסים לפעילות רוחנית בספירות עליונות, בעולם הרוחני העליון, שמהווה את סביבתן הטבעית.

מדוע אנחנו מתעייפים?

אנו מתעייפים כי הגוף מגביל את האור של הנשמה. הגוף עוצר וחוסם אותה. הגוף מגביל את הנשמה- לראות דרך העיניים הפיזיות, לשמוע דרך האזניים הפיזיות, ולחשוב דרך הפילטר של השכל- שמסנן בזהירות, ומעביר למודעות הרציונלית שלנו את המסרים שהנשמה מקבלת מהעולם העליון. כאשר מישהו אומר: "אני עייף"-למה הוא מתכוון? -
 האם הוא מתכוון לכך שהגוף עייף מהנשמה, או שהנשמה עייפה מהגוף? -

אם הנשמה היא זו שעייפה מהגוף, ורוצה לעלות למעלה כדי לקבל חיות וכוח אז הנשמה מתחילה לעלות ביחד עם ההכרה, והחוויות שהיא עוברת במשך המסלול הזה- מרכיבות את החלום.

אם הגוף עייף מהנשמה- והאדם נופל לשינה כמו בול עץ, בלי כל הכרה ומודעות- הוא על פי רוב לא יזכור את מה שעבר בדרך למעלה כי ההכרה נשאר מחוברת לחומר הגשמי.

לכן, אין אדם שלא חולם- כי החלום הוא עצם החוויות שהנשמה עוברת בעלייתה למעלה, אבל אנשים לא זוכרים את חלומותיהם בדרך כלל, כי המסנן של המוח- השכל, לא נותן לחלום לעבור את סף המודעות מסיבות שונות. בדרך כלל אנשים שלא זוכרים את החלומות שלהם הם אנשים מסוג כזה שלא חשופים לחוויות רגשיות חזקות גם במצבי הערות שלהם. לעומתם- אנשים שיש להם עולם רגשי פעיל- יזכרו את חוויות החלום שלהם ביתר חדות. (אגב, מי שרוצה לזכור את חלומותיו, יש סגולה לומר לפני שנרדמים, אחרי קריאת שמע על המיטה- את הפסוק האחרון בפרק ד' בתהילים, ואת הפסוק האחרון בפרק י"ז)

פענוח אמיתי של חוויות השינה והחלום

פענוח של חוויות השינה יכול לעזור לנו הרבה בהבנה של עצמנו- אם נדע איך להתייחס אליהן על פי מקורות של חז"ל, הזוהר הקדוש, ותורת האר"י. אלו הם פרושים שנתקבלו מהעולם העליון ברוח הקודש של אותם צדיקים שהיו להם מהלכים בעולמות העליונים, וידעו מהי השפה האמיתית דרכה עוברים מסרים משמיים אל הנשמות באמצעות החלומות.

לעומת הפרושים האמיתיים, שנתקבלו במקור, קיימים במיוחד בתקופה האחרונה - ספרים רבים עם פרושים פסיכולוגיים שהם המצאה של בני אדם, שאין להם הבנה

אמיתית לגבי מה שקורה בעליית הנשמה למעלה בזמן השינה. הם מפרשים את שפת החלומות לפי נסיונם הטיפולי, ולפי אינטואיציה אישית, אבל אין לכך קשר למציאות האובייקטיבית שחווה הנשמה בעלייתה. בלילה לעולם העליון.

אדם שמחפש פרוש לחלום שחלם צריך לשאול את עצמו בכנות איזה סוג פרוש הוא מחפש. האם הוא מחפש פרוש פסיכולוגי, רגשי שיסביר לו מה מצב רגשותיו כרגע, האם הוא מחפש פרוש שישפוך אור של מודעות על דברים החבויים בתת המודע שלו, או - שהוא רוצה לדעת האם מנסים לשלוח לו מסר אמיתי משמיים לגבי מצבו הרוחני, או לגבי עתידו.

ההבדל בין שני סוגי הפרושים הוא משמעותי מאוד, וכדאי להיזהר לא להתבלבל ביניהם. לפעמים משמיים שולחים לנו חלומות שמטרידים אותנו, בד"כ המטרה לכך היא שנשפר את דרכינו, נעשה חשבון נפש, ונתקן דברים הצריכים תיקון. אם נתייחס אליהם רק כאל ראי שמשקף את רגשותינו, החלום לא יקבל את העוצמה הראויה לו, והמסר לא יגיע ליעדו.

השאלה הבסיסית שצריכה להעסיק אותנו היא - איך להבדיל בין חלום אמת לחלום שקר, וזו שאלה חשובה שצריך לעסוק בה באופן יסודי. (פרוט בהמשך)

חלומות על נפטרים שבאים אלינו מעולם האמת הם בדרך כלל חלומות אמת, כי אם מרשים לנפטר להופיע אצלינו בחלום, יש לכך בודאי סיבה, אלא שצריכים להתבונן בה באומץ כי לא תמיד היא גלויה לעין.

כך למשל, סיפרה לי אשה אחת שמתנדנדת כבר הרבה זמן בין שמירת מצוות לאי-שמירת מצוות, שהיא חולמת חלומות חוזרים ונשנים על סבתא שלה שהיתה צדיקה, והיא לא מצליחה להבין מה המסר בחלום.

בחלומה, היא רואה את סבתא שלה שוכבת במיטה, והיא יושבת לידה, אלא שחצי מהגוף שלה יושב על המיטה, וחצי מהגוף באויר, וזו הרגשה מאוד לא נוחה....

אם היא היתה מתבוננת באומץ לב בחלום הזה היא היתה מבינה את המסר הברור שסבתא שלה באה לשקף לה- שחצי ממנה נמצא במקום אחד, וחצי במקום השני, וזו

בהחלט הרגשה לא מאוזנת שדורשת שינוי. חוויות השינה אמורות לעזור לנו בשינוי הזה.

החלום - הוא חלק 1/60 מהנבואה

חז"ל גילו לנו שהשינה היא אחד חלקי שישים מהמיתה, והחלום הוא אחד חלקי שישים מהנבואה.

גם במיתה משתחררת הנשמה מכבלי הגוף ועולה לעולם העליון- אלא שבשינה היא עדיין מחוברת לגוף, באמצעות החלק התחתון שלה- שהוא חלק הנפש- שמהווה מעין "כלב שמירה" שנשאר לשמור על הגוף וקורא מיד לחלק הרוח ולחלק הנשמה לחזור אל הגוף במקרה של סכנה, או כשיש צורך להתעורר. זו כנראה הסיבה לכך שאדם מרגיש מטושטש מעט לאחר שהוא קם מהשינה, כי לוקח זמן לחלקים הרוחניים להתיישב בחזרה במקומם.

רבי דוד מודינא- שואל: מדוע בחר ה' לתת לאדם חלום דווקא בזמן שהוא ישן על משכבו?

הסיבה היא- היות והחלום הוא חלק מחלקי הנבואה- וכמו שהנבואה לא תחול על האדם עד שיתבטלו כוחותיו הגופניים, ויגברו כוחותיו הרוחניים- כך גם החלומות לא יחולו על האדם בזמן עירנות, כאשר כוחות הגוף חזקים ושולטים על הנפש. אבל בזמן השינה- שהוא זמן בו נחלשים מאוד ההרגשות והכוחות הגופניים- אז לא מפריע הגוף לנשמה כפי שהוא מפריע לה בהקיץ, והיא יכולה לעלות לרקיע ולחוות חוויות של אמת בעולמות העליונים.

אנחנו יודעים שבמצבי נבואה אצל הנביאים- נחלשו מאוד כוחות הגוף שלהם, הם חשו חולשה ורעדה בכל גופם עד כדי התעלפות ואיבוד ההכרה ממש- וזאת, על מנת שיחול עליהם החוש הנבואי, שלגוף הפיסי קשה להכיל אותו.

כך גם כתוב בספר איוב- (ל"ג טו)- " בחלום חזיון לילה בנפול תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב, אז יגלה אוזן אנשים..."

או בנביא עמוס- " כי לא יעשה ה' אלוקים דבר כי אם גילה סודו אל עבדיו הנביאים... "

לפי מה ניתנים המסרים לנשמה בעולם העליון ?

לא כל הנשמות עולות ומגיעות בלילה לאותם מקומות רוחניים. ספר הזוהר הקדוש מגלה לנו שהנשמה זוכה להגיע בלילה בעת השינה להיכלות רוחניים גבוהים- אך זאת על פי מעשיו של האדם במשך היום. לפני שהנשמה מגיעה להיכלות הקדושים היא עוברת דרך "קליפות הטומאה" שנמצאות בדרך למעלה, ואם האדם הרבה לעבור עבירות באותו יום- פרוש הדבר שהוא יצר קליפות ומלאכים רעים. אותם הכוחות, הנקראים גם "כוחות החיצוניים", כלומר רוחות רעות, מתדבקות בו, ולא נותנות לו לעלות למעלה.

זאת, משום שבעבירה, האדם מעביר אנרגיה של חיים לאותם כוחות, והם מחפשים עוד מזון ואנרגיה, ובאופן טבעי פונים למי שמסוגל לעשות זאת, כלומר למי שעובר עבירות.

לכך התכוונו חז"ל כשאמרו שעבירה גוררת עבירה, ומצווה גוררת מצוה. הסביר זאת אחד מגדולי אד"מורי החסידות, הרבי מקמארנא : שהכוחות הנוצרים מעבירה, גוררים את האדם, ומזמנים לו אפשרויות נוספות לעשות עוד עבירות, כי האינטרס שלהם הוא לקבל מכך עוד אנרגיה. לעומת זאת, מלאכים של קדושה שנוצרים ממצוות, יתנו כוח לאדם ויאפשרו מצבים נוספים של עשיית מצוות וקדושה, כדי להיות ניזונים מכוח הקדושה שנוצר מהמצוות.

כך אומר הזוהר- (בתרגום חפשי מארמית לעברית) :

בוא וראה נפשו של האדם- כאשר הוא עולה על מיטתו, יוצאת היא ממנו ועולה למעלה. לא כל אחד זוכה לראות פני המלך (את השכינה). הנפש עולה- ולא נשאר בגוף אלא רושם הנקרא- רשימו- של חיות הלב.

הנפש עולה, ורוצה לעלות בכמה מעלות ומדרגות, והיא נפגשת בכוחות הטומאה. אם היא טהורה- שלא טימאה את עצמה ביום (בחטאים ובפשעים)- עולה למעלה מהם. ואם לא- היא נטמאת ביניהם, והם נדבקים בה, ולא עולה עוד.... (כלומר אם יש לנשמה אור גדול שנוצר מהמצוות והמעשים הטובים שעשתה באותו יום- היא מוגנת מפני אותם כוחות רעים, ופותרים לה שערים בעולם העליון.) ועוד כתוב- שכאשר האדם ישן, אותם כוחות רעים באים ונדבקים בו, ומודיעים לו בחלום כל מיני ענייני חול, חלקם שקר, וחלקם אמת- ומצערים אותו בחלום הלילה.

הזוהר הקדוש אומר בפרק- רעיא מהימנא- כי על ידי מעשיו של האדם במשך היום הוא מצליח בעת השינה למשוך עליו - "איתערותא דנשמתא או איתערותא דרוחא"- כלומר הוא יכול להביא לכך שישרו עליו כוחות הנשמה או כוחות הרוח. אבל אם הוא לא מילא את תפקידו הרוחני שניתן לו על ידי הבורא באותו יום- הוא ישיג רק " אתערותא דנפש"- כלומר ישיג רק את הכוחות הנמוכים של הנפש, ולא יזכה לאור הנשמה והרוח.

אם אכן, הוא קנה רוח - ("איתערותא דרוח")- רוח קדושה כזו יש ביכולתה לשבר הרים וסלעים. כלומר בכוחה של הרוח שנקנתה ע"י מעשים טובים לשבור את כוחות הטומאה, ולאפשר לנשמה לעלות אל מדור המלאכים העליונים והקדושים, ושם מגלים לו מה שמגלים לו, וזוכה לתיקונים נפלאים.

ואם זכה- על ידי מעשיו הטובים ל"איתערותא דנשמתא" - כלומר שישרה עליו כוח הנשמה- כתוצאה ממעשיו הטובים- אז הנשמה עולה למעלה למעלה, ולא מעכבים אותה שומרי הפתחים שעומדים במעבר בין עולם

רוחני אחד לשני, והיא יכולה לעלות ולהכנס בין נשמות הצדיקים הצרות בצרור החיים, ושם לראות את עונג המלך, ולהנות מהאור והזיו העליון. על כך נאמר בתהילים " מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו- נקי כפיים ובר לבב...."

בזמן השינה ניתן לקבל מדרגות רוחניות

בשינה יש מפתח להשגת מדרגות גבוהות ונעלות. לפי חז"ל הצדיקים והחכמים השלמים בשעת השינה- נפשם עולה לישיבה של מעלה ולומדים רזי תורה, אשר מהם תורתם נעשית כמעין המתגבר במשך היום. ואכן, מצאנו אצל צדיקים שהם אנשים מפותחים מבחינה רוחנית, שגם בזמן מאוד קצר בו נתנו תנומה לעיניהם השיגו השגות נשגבות, אפילו עוד יותר מבעת שהיו בהקיץ.

מספרים על האר"י הקדוש, שפעם אחת הגיע מישהו מתלמידיו אל ביתו בשבת, ומצא אותו ישן ושפתיו מרחשות. ועמד אותו תלמיד ליד הרב לראות אולי יצליח לקלוט משהו מהדיבור שהרב הקדוש מדבר מתוך שנתו. ותוך כדי כך התעורר האר"י ואמר לתלמידו כי עכשיו קיבלה נשמתו רזין עילאין שצריכים כמה וכמה שנים כדי שיהיה מספיק זמן לומר אותם במילים במציאות של הזמן בעולם הזה.

כדאי לדעת שככל שהדעת של האדם גדולה יותר, כך מסתלק ומתכווץ מושג הזמן, ונראה כחולף מהר יותר. לכן, בזמן החלום כאשר השכל

הרגיל מסתלק לו ומפנה את מקומו לשכל רוחני- אדם יכול לחוות בכמה שניות חוויות אשר בזמן החיים בעולם הזה נמשכו כמה וכמה שנים. באותה מידה יש להבין ששבעים-שמונים השנים שאנחנו חיים בעולם הזה, הם כאין וכאפס לעומת חיי הזמן של העולם הרוחני. כתוב - "אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור" - פרוש הדבר ששעה אחת כפי שהיא מוכרת לנו נמשכת בעולם הרוחני אלפיים וארבע מאות חלקי שניה....

הגאון מוילנא, (בפרוש לספר משלי פרק י"ט כג)- כותב :
 "והעניין שנתן הקדוש ברוך הוא שינה לאדם, כדי שתעלה נשמתו לישיבה של מעלה, ושם מגלים לו רזי תורה, ומה שאי אפשר לאדם ללמוד בשבעים שנה, לומד שם בשעה אחת. אך מאותו הלימוד- לא בא לו שום שכר כלל, אלא שזה הלימוד- הוא השכר בעצמו. אבל התורה, שלומד ביום- מביאתו לחיי עולם הבא. "כלומר- סוג הלימוד שלומדת הנשמה בעולם העליון, כאשר מגלים לה סודות ורזים- הוא כל כך מתוק ונעים, שהוא מהוה שכר עבור הנשמה.

מספרים על הרבי לוי יצחק מברדיטשב, שהיה ישן לרוחב המיטה, ותמיד היו שני אנשים יושבים משני צידי המיטה ולומדים, אחד את ספר הזוהר והשני את הספר "עין יעקוב" או מדרש, והוא היה ישן מעט זמן, וכל פעם שהתעורר, נטל ידיו והתחיל לצעוק בקול: "ריבוננו של עולם אין שינה לפניך! כשאני נזכר בכך שאתה עומד לנגדי אני לא יכול לישון..."

אחת הסיבות לכך שצדיקים ישנים מעט, היא משום שנשמתם מחוברת לעולם העליון גם בזמן שהם ערים, ולכן גם בלילה היא לא צריכה לעשות את המהלך שעושה נשמה של אדם רגיל עד שהיא מגיעה ומתחברת ל"גנרטור הראשי" כדי לקבל ממנו כוח וחיות.

מאבקיה של הנשמה בזמן השינה

סיבה נוספת לכך שהצדיקים נוהגים למעט בשנתם לפי הרב בעל ה"תפארת שלמה" - היא משום שידוע שבליילה הוא זמן שליטת החיצוניים וכוח הטומאה

מתגבר בעולם. לכן, ע"י זה שצדיקים עוסקים בתורה בלילה הם מטהרים את אויר העולם, ועל ידי כך מפילים את כוחות הסטרא אחרא ומכניעים אותם כדי שלא תהיה להם שליטה על אנשים ועל העולם.

לפי חז"ל מנסים כוחות הטומאה להאחז בגופם של האנשים הישנים במשך הלילה, כי גם הם רוצים לינוק מכוח הקדושה שמחייה את הנשמה, ונותרת לרוח הרעה שלהם אחיזה בקצוות של הגוף – כלומר באצבעות הידיים והרגליים. ולכן יש הכרח חמור מיד עם היקיצה לסלק את האנרגיה השלילית הזו, שלא תמשיך לשרות על האדם חלילה במשך היום.

כמובן- שהתורה נותנת לנו עצה ופתרון מעשי- איך לעשות זאת :
איך להיפטר מכוחות אלו, שנאחזים בגוף כאשר אדם קם מהשינה-
והעצה היא מאוד פשוטה ונחרצת :

אם אדם נוטל את ידיו שש פעמים לסירוגין, מיד כשהוא קם משנתו- אותה רוח רעה סרה מיד מעליו.

אבל אם הוא לא מבצע את הנטילה הזו בדיוק כפי שצריך, אז יש כוח לאותה אנרגיה שלילית להדבק בכל דבר שהאדם נוגע בו.
העיצה הזו- היא מאוד פשוטה ויעילה, וזו היא כמובן **הלכה** שמוליכה אותנו על פני הגשר הצר של העולם הזה-. בלי ההלכה מצבינו היה קשה ביותר, כי אין לנו מושג מתוך השכל האנושי המצומצם יחסית שלנו - כיצד לנהוג בכל הכוחות שפועלים בעולם הזה.

ואיך מבצעים אותה ?

לוקחים נטלה, או כוס גדולה שהשפה שלה שלימה, ממלאים אותה בהרבה מים, ושופכים על כל כף יד ימין, עד לפרק היד.

צריך לדאוג שהמים יירדו דרך כל חמשת האצבעות וביניהן. לשפוך שוב על יד שמאל, שוב על ימין ושוב על שמאל, שוב על ימין ושוב על שמאל. - סכ"ה שש נטילות, שלוש בכל יד לסרוגין. זהו סוד גדול, שגילו לנו רבותינו ברוח הקודש כיצד

להסיר את הרוח הרעה ששורה על הגוף בלילה, והיא נאחזת בעיקר בסוף הגוף. כלומר- באצבעות הידיים והרגליים.

אנחנו לא נוטלים את הרגליים, כי אי אפשר ע"י נטילה להסיר את הרוח הרעה מהם, וזו הסיבה, שכל פעם שנוגעים בכף הרגל צריך ליטול את הידיים, כי אותה רוח רעה, שנדבקת בכל מקום שנוגעים בו עוברת ליד מן הרגל. לאותה רוח רעה יש תכונה מיוחדת שהיא עוברת ממקום למקום, ונדבקת בכל דבר שנוגעים בו. למשל, אם אדם שותה קפה לפני שנטל ידיו, האנרגיה הזו נדבקת גם בכוס הקפה, וחודרת איתו לתוך הגוף. הרבה מחלות ובעיות היו עשויות להמנע אם היינו מקפידים על פעולה פשוטה זו.

מעניין, שהרבה אמהות משקיעות הרבה זמן כסף ומחשבה בשאלה כיצד לשמור על בריאות ילדיהן באופן פיזי, אבל לא מבינות שפעולה קלה זו של נטילת ידיים, יכולה לחסוך להן ולילדיהן הרבה מאוד צרות ומחלות.

מצד שני אין צורך בכלל להכנס לחששות או לפחדים מיותרים, מאחר והתורה- היא תורת חיים, והיא נותנת לנו את הדרך והעיצות הנכונות והמדוייקות איך לחיות נכון, ולהשמר מכל מה שמזיק. לכן, אדם שמוליך את חייו לפי ההלכה, אין לו ממה לחשוש, הוא מוגן מפני הרבה דברים.

גם אמירת **קריאת שמע על המיטה מתוך הסידור**- היא עצה יעילה ומדוייקת כדי להמנע מחלומות השווא שגורמים אותם כוחות מבלבלים. קריאת שמע על המיטה שנאמרת בכוונה, ובבהירות- כל מילה, יש לה כוח להרוג ולחסל מאות ואלפי מזיקים שבדרך כלל נבראו ממעשים לא טובים שאדם עשה במשך היום. (כדאי לקרוא על כוח הדיבור בפרק העוסק בשמות)

איך להבדיל בין חלום אמת לחלום שקר ?

החלומות הרעים או המפחידים שאנחנו חולמים לפעמים, נגרמים על ידי אותם כוחות שליליים שהזכרנו, אבל אלו הם חלומות שאין בהם ממש, ועליהם אנחנו אומרים – "חלומות שווא ידברו..."

לעומתם- אם הנשמה מצליחה לעלות להיכלות של קדושה- משם היא מקבלת חזיונות אמת, שנקראים חלומות אמת- ועליהם נאמר- "בחלום אדבר בו"....

מכאן אנחנו לומדים שיש שלושה סוגי חלומות- ואי אפשר לבטל את כל עניין החלום ולומר שאין בו ממש, כי אנחנו לומדים גם מן התורה- שיוסף היה בעל חלומות שהתקיימו, והתורה מייחסת חשיבות מרובה לחלומו של יעקוב, ולחלומות פרעה, ומצד שני אי אפשר לומר שכל חלום שאדם חולם הוא חלום אמת, כי לפעמים אדם חולם באופן ברור על דברים שקרו לו במשך היום.

שלושת סוגי החלומות-

1. החלום הפסיכולוגי - שאין בו אמת- והוא מתרחש בדרך כלל

בתחילת הלילה, ונובע מפסולת המחשבות הרגשות והרצונות שהיו לנו במשך היום. לכן אין להם חשיבות רוחנית עבורינו- מלבד ביטוי של רגשות או מאוויים. לכן כל אותם ספרים שנותנים פתרונות לחלומות שלא ע"פי דרך התורה- מתעסקים רק ברובד הפסיכולוגי של החלום, שהוא ניתן לפירוש אישי, ואין לו שום משמעות של "מסר משמיים"-

2. חלומות שווא- שנחלמים בד"כ באמצע הלילה, והם אותם חלומות הנגרמים על ידי כוחות הטומאה ששורים על גוף האדם, ומטרתם לבלבל אותו, ולהציק לו, אבל אין בהם ממש, הם מעין אחיזת עינים. מה שמאפיין אותם זה שבד"כ החלום מאוד לא מסודר, מבולבל, ומעורבים בו הרבה רגשות קיצוניים כמו פחד בהלה התרגשות קשה וכו'.

3. חלומות אמת- עליהם נאמר "בחלום אדבר בו"- הם חלומות שנגרמים על ידי מלאך, ומופיעים כאשר האדם ישן שינה עמוקה, קרוב ליקיצה בבוקר, לאחר שהנשמה כבר הגיעה לתכלית המסע שלה בעולמות העליונים, והמסרים שהיא מקבלת הם מסרים אמיתיים, ולכן מה שמאפיין אותם שהם מסודרים וברורים, וגם הרבה יותר נדירים, כי ברוב המקרים אנחנו לא זוכרים אותם, או ליתר דיוק המוח שלנו שעסוק

בהבלי היום יום, כבר מיד עם הקימה בבוקר- לא תמיד מסוגל להכיל מסרים רוחניים עדינים ודקים שכאלה, והם נחטפים לנו ממערכת המודעות.

סימן נוסף לחלום אמת הוא חלום שחוזר על עצמו, כי לפעמים אדם מנסה להתעלם ממסר רוחני שהוא מקבל, ואם המסר הזה חוזר פעם נוספת, או פעמים נוספות- זה סימן שיש צורך כאן בהתייחסות מיוחדת.

גם אם החלום נראה לכאורה רע- לא תמיד הוא באמת רע- כי למערכת הרוחנית ממנה מביאה הנשמה שלנו את המסרים האלו- יש שפה משל עצמה, שלא תמיד תואמת את השפה הרגילה שלנו.

כך למשל- אדם יכול להבהל אם הוא חולם על עצמו שהוא נפטר, אבל לפי חז"ל שידעו את השפה האמיתית של העולמות העליונים- זה סימן דווקא לאריכות ימים. או אם אדם חולם שנחש הכיש אותו- במציאות זה נראה רע, אבל עפ"י חז"ל זה סימן לרווח כלכלי דווקא.

כלומר- יש כאן שפה מאוד מסויימת, אלא שנדרש לימוד רב כדי להבין אותה, ולצורך זה באמת מומלץ ללמוד בספרי אמת שמתעסקים בנושא החלומות, ולא בספרים של אנשים שהמציאו מדעתם פרושים שונים לחלומות.

אם אדם קיבל מסר לא טוב בחלום- זה מראה על כך שהוא עדיין יכול לבטל את הגזירה.

כי אם הוא לא היה יכול לבטל את הגזירה- לא היתה סיבה להראות לו את החלום. הגזירה נמצאת עדיין בפוטנציאל כביכול, ועוד לא השתלשלה מהעולם הרוחני לעולם המעשי, לכן היא עדיין ניתנת לביטול.

וכאן המקום להזכיר שחשוב לא לספר בדיבור חלומות שנחשבים כ"לא טובים" כי עצם הדיבור מעניק תוקף מעשי לדברים הרוחניים של החלום, ובודאי שאנחנו לא רוצים לתת תוקף מעשי לצרות. להיפך, אנחנו רוצים להיטיב ולהמתיק אותן.

אחת הדרכים להיטיב חלום, ולהמתיק את המסר שלו הוא לעשות הטבת חלום בבית הכנסת, בזמן ברכת הכהנים, כפי שכתוב בסידורים. כדאי גם לתת צדקה, או פדיון נפש ח"י מטבעות, ולקרוא 18 פרקי תהילים ק"כ- עד קל"ד וקמ"ב, י"ג וכו' ולתת מטבע אחד לפני כל פרק שקוראים. אם שולחים לנו חלומות שמטרידים אותנו, בד"כ המטרה לכך היא שנשפר את דרכינו, נעשה חשבון נפש, ונתקן דברים הצריכים תיקון. לפעמים עצם המרירות והעצבות שנגרמת ע"י חלום לא טוב מתקנת את העניין הרע שבחלום ומהפכת אותו לחיובי. הגמרא אומרת " חלמא בישא - עציבותיה מסתיה " כלומר חלום רע, עצם העצבות מספיקה להמתיקו. אבל מכל מקום חלומות קשים כמו - אדם שרואה את שיניו נופלות, או ספר תורה שנשרף או נפל מידו, או הרואה את קורות ביתו שנפלו כדאי לו לעשות הטבת חלום עליהם.

סגולה בדוקה שניתן לעשות על מנת שחלום טוב יתקיים, היא לכתוב את כל פרטי החלום על דף, כולל התאריך המקום והשעה בו חלם את החלום, ואת הדף יש להכניס בין דפיו של ספר קודש כמו חומש או תהילים. כדאי גם לא לספר על כך לאיש. וזה אמור לגבי חלום שבטוחים לחלוטין שהוא חלום טוב.

חלומות על נפטרים שבאים אלינו מעולם האמת בדרך כלל הם חלומות אמיתיים, כי אם מרשים לנפטר להופיע אצלינו בחלום, יש לכך בודאי סיבה, אלא שצריכים להבין מהי. על פי רוב כאשר הנפטר מופיע בחלום, הוא מבקש מהאדם החולם סיוע כלשהו בהשלמת תיקונו בעולם העליון. אשה אחת ספרה לי שחלמה לילה אחר לילה על אמה המנוחה שהיתה באה אליה בחלום בפנים זעופים, והיא לא הבינה מדוע. יעצתי לה שתייחד מצווה מסויימת לעלוי נשמת אמה, וכשהיא מקיימת אותה היא תגיד בקול רם: הריני מקיימת מצווה זו לעילוי נשמת אמי שרה בת רבקה. והיא אכן, בחרה לתת צדקה לפני הדלקת נרות שבת, ולהקדיש לאמה את המצוה. אחרי מספר שבועות שעשתה כן, הופיעה אמה בחלומה לבושה בגדים לבנים ומחייכת ואמרה לה: את את שלך עשית...

כאשר הנפטר אומר לחולם בחלום : בעוד מספר ימים תבוא אלי, או שבעוד מספר ימים אבוא לקחת אותך, יש להתייחס ברצינות רבה לחלום כזה. אנחנו מכירים אישית אשה שחלמה על אביה שאמר לה בעוד שלושים יום אבוא לקחת אותך. היא ספרה על כך לבעלה, אבל הם לא ידעו שזו אזהרה שניתן להמתיק אותה, ואכן בדיוק שלושים יום לאחר מכן היא נפטרה בשנתה מדום לב. ויש מקרים דומים רבים נוספים ...

במקרה של חלום כזה יש ללכת לקברו של אותו נפטר, ולהשביע אותו שלא יבוא לקחתו, ולעשות פדיון נפש- כלומר לתת צדקה בכפולות של ח"י לתלמיד חכם שיתפלל על החולם.

לסיכום- דרך עולם החלום אנחנו נוכחים לדעת שיש מערכת רוחנית שמסוגלת לפרוץ ולהכנס אל מערכת המודעות שלנו, ולרשום בתוכה נתונים ורישומים שמתקיימים אחר כך במציאות הפיזית.

עצם זה שיש חלומות שמתקיימים בזמן עתיד, מוכיח לנו מעבר לכל ספק שקיימת איפהשהו מערכת בה רשומים הנתונים אודות מה שיקרה לנו בעתיד. ולא רק זאת, אלא שהמערכת הזאת מתקשרת איתנו, ושולחת לנו מסרים ואזהרות, חיזוקים ואישורים לגבי מעשינו ומחשבותינו בעולם החמרי.

הפסיכולוגים או המדענים שמנסים בכל כוחם להראות שהחלומות נגרמים ע"י חזיונות של המוח, או שדרים טלפטיים מתחמקים לגמרי מלהתמודד עם השאלה : אם הכל מיוצר במוח, איך ייתכן שאדם יחלום על תאונה שתקרה למטוס שהוא עומד לעלות עליו למחרת היום, בגלל החלום הוא יבטל את טיסתו, אבל המטוס אכן יתרסק ?

איך ייתכן שמישהו יחלום על אביו שנפטר שמזהיר אותו מתאונת דרכים שתקרה בתאריך מסויים לאחר שבוע, והתאונה אכן קורית באשמתו של רכב זר, בלי קשר לחולם עצמו?

איך ייתכן שמישהו יחלום על פיגוע שיתרחש באופן מסויים בזמן מסויים, והוא אכן קורה?

לכל אלו אין שום קשר לחשיבה טלפטית.

חלומות כאלו מגיעים בתור מידע ממערכת שאגורה בה אינפורמציה על עתידנו, בגדר של "הכל רשום, והרשות נתונה..."

לאדם יש בחירה חפשית. הוא מכוון את חייו לטוב או למוטב. אלא שמנקודת תצפית גבוהה מאוד ניתן להשקיף ולראות את הכיוון אליו הוא בוחר להגיע. אזהרות, ניסים, ונסיונות נשלחים אליו כדי לעזור לו לתקן ולהיטיב את המסלול בו הוא בוחר ללכת. והחלום, הוא אחת הדרכים האפייניות ביותר דרכם מועברים המסרים הללו.

כדי לדעת לפענח את המסרים שנשלחים אלינו – עלינו להיות דרוכים ועירניים. כי המסרים האלו מאוד דקים ועדינים, הם עלולים לחלוף ולחמוק מפנינו כמו רוח חרישית. המודעות הצעקנית היומיומית, מרעישה במוחינו באופן תובעני גם ביום וגם בלילה, ומונעת מאיתנו לחוש במסרים הדקים האלו.

ככל שנפתח יותר את חושינו הרוחניים, נהיה מסוגלים לקלוט, לזכור, ולעבד מסרים רוחניים שמגיעים אלינו כל הזמן, מעולם מואר – שם חפצים אך ורק בטובתינו ובתיקונינו.